

Tavaszi veteményezés

Alkalom: vasárnap de.
online istentisztelet
Dátum: 2021.03.21.

Ige:

L: Mk 4,1-9 A magvető példázata

T: Jn 12,24-25 ²⁴Bizony, bizony, mondom nektek: ha a földbe vetett búzaszem nem hal meg, egy-maga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz. ²⁵Aki szereti az életét, elveszti; aki pedig gyűlöli az életét e világon, örök életre őrzi meg azt.

Kedves Testvérek! Szerettem vidámsággal kezdeni igehirdetésemet.

Egyszer a tanár megkérdezi a diákoktól:

- Gyerekek! Mi az a négy dolog, ami a mezőgazdaság fejlődését akadályozza?
- A jó tanuló ezt feleli: a tavasz, a nyár, az ősz és a tél!

Bev.: Kedves Testvérek! Itt a tavasz, de remélem, hogy ránk nem igaz az, hogy a tavasz akadályozza a mezőgazdaság fejlődését. Szóval, itt a tavasz, és ez az idő a mezőgazdasági munkák kezdetének az időszak.

Természetesen tudom azt, hogy egy gondos gazda télen sem pihen, hanem arra használja fel a téli nyugalmasabb időszakot, hogy felkészüljön a következő évre, rendbe teszi az eszközeit, a gépeket, elvégzi a gyümölcsfák vagy a szőlő metszését. Mégis tavasszal kezdődik az az időszak, amikor a mezőgazdasági munkák zömét meg kell csinálni.

Ez az ültetés, a vetés és a veteményezés fő időszaka is. Éppen ezért a mai igehirdetésben a tavaszi veteményezésről szeretnék beszélni.

Isten Igéjében, a Szentírásban nagyon sok olyan hosszabb-rövidebb szakasz van, ami a magról, a vetésről, az aratásról és a növekedésről szól. Ezekből szeretnék egy csokorra valót ma átnyújtani nektek. Hiszem azt, hogy a mi lelki fejlődésünknek és növekedésünknek is fontos alapjait ismerhetjük meg, ha végig gondoljuk ezeket az Igéket.

Ezekben a hetekben a Bibliaolvasó Kalauz szerint a János evangéliumát olvassuk. János evangéliumában azt látjuk, hogy az Úr Jézus folyamatosan készíti fel a tanítványait arra, hogy Neki hamarosan fel kell áldoznia az életét. Jézus önfeláldozásáról úgy beszél, mint a földbe vetett búzaszemről, ami azzal együtt, hogy meghal, szárba szökken, és sokszoros termést hoz.

Éppen így az ő halála sem tragédia, hanem termést hoz. Jézus halálának a gyümölcse, a termése a benne hívő emberek bűneinek bocsánata, üdvössége és örökélete. Jézus ugyanitt arról is szól, hogy hozzá hasonlóan van mindenki más is. Választhat az ember, hogy csak a saját életét szereti, de akkor elveszti azt, akkor a kárhozatra jut, vagy pedig gyűlöli az életét e világon, és akkor az örök életre jut halála után.

Ez a nagyon radikális megfogalmazás jellemző az ókori zsidó gondolkozásra. Azt jelenti, hogy most kell döntenem hogyan élek ezen a földön, és kiben hiszek ezen a földön, mert az üdvösségem múlik rajta. Ha Krisztusban hiszek, és Krisztus mellett döntök, akkor azt a kívülállók talán úgy fogják látni, hogy gyűlölöm a saját életemet, mert nem a pillanatnyi élvezetek szerint döntök, és nem úgy döntök, ahogy nekem a legkényelmesebb és a legkellemesebb lenne.

Ugyanakkor Krisztus mellett dönteni valójában azt jelenti, mégis a legjobbat akarom saját magamnak: az örök életet és az üdvösséget. Amikor ez a Krisztus melletti döntés a hit által megszületik, akkor az olyan, mint amikor a földbe vetett mag kicsírázik, kibújik a földből, és immár látható növekedésnek indul.

I. Erről beszél az Úr Jézus a **Mk 4,26-29-ban**, a **magától növekedő vetésről** szóló példázatában:

²⁶Jézus ezt is mondta: Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe, ²⁷azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. ²⁸Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban. ²⁹Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.

Valamikor a szívünkbe, mint jó termőtalajba el lett vetve az Isten Igéje, mint egy mag, egy búzaszem. Majd hosszú ideig látszólag nem történt semmi. De a mélyben, a sötétben, mindenki szeme előtt rejtve mégis növekedésnek indult.

Nagyon fontos tudatosítani azt, hogy ez a lelki növekedés elindult bennünk Isten Szentlelkének munkája nyomán. És higgyük, hogy elindult a lelki fejlődés abban az emberben – a házastársban, a gyermekben, szülőben – akiért felelősséget érzünk, hogy megtérésre és üdvösségre jusson, akinek valamikor bizonyosságot tettünk, akiért imádkozunk. Sőt, szeretném, ha megjegyeznénk Isten biztatását is ezzel kapcsolatban:

Fil 1,6 *Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.*

Ez nagyon fontos reménység, amibe bele lehet kapaszkodni, amikor kívülről még nem látunk semmi változást valakinek az életén. Tudom, hogy a hívő emberek szívében mindig ott van valaki, akiért különösen is imádkozik, hogy Isten érintse meg a szívét a Szentlélek által, hogy elfogadja Krisztust Megváltójának és Szabadítójának. Mégis oly sokszor megtörténik az, hogy az ember elfárad a könyörgésben, mert nem látja a változást, és nem látja értelmét, hogy tovább könyörögjön.

Ilyenkor jusson eszünkbe az, hogy a változás először a mélyben indul el, ahogyan a földbe vetett maggal sem történik sokáig semmi látványos. De az Úr munkálkodik az ő szívében és az ő életében is.

A lelki növekedés 1. szabálya az, hogy türelmesnek kell lenni, mert a növekedés sokáig nem látható, rejtve történik. Isten Szentlelke az emberi szemek előtt elrejtve munkálkodik. Van egy nagyon szép ének. Ebben azt énekeljük, hogy *„az Úr csodásan működik, De útja rejtve van, Tenger takarja lábnyomát, Szelek szárnyán suhan. Mint titkos bánya mélyiben, Formálja terveit, De biztos kézzel hozza föl, Mi most még rejtve itt”.*

II. A lelki növekedés 2. szabálya az, hogy minden növény magként kezdi.

Már a teremtéskor Isten úgy akarta, hogy a növényeknek legyen magjuk. Emlékszem, kisiskolás koromban azt a feladatot kaptuk, hogy egy tejfölös pohárba tegyünk földet, majd abba egy-két babszemet tegyünk, és egy kicsit öntözzük meg. Így csíráztassuk a babot.

Persze nagy lelkesedéssel mentem aznap haza, hogy azonnal megcsináljam ezt a feladatot, mert azt akartam, hogy az enyém legyen az első bab, ami kicsírázik. Alig vártam a másnap reggelt, mert egészen biztos voltam benne, hogy reggelre ki fog kelni a babom.

De nem kelt ki. Akkor elhatároztam, hogy meglesem a babot, hogyan csírázik. Kikapartam a föld alól. És így csináltam minden nap. Nagy igyekezetemben megtörtént az is, hogy letörtem a pici hajtást, ami éppen csak áttörte a bab héját, és ezzel tönkre is tettem.

Szóval meg kellett azt tanulnom, hogy a legszebb és legnagyobb növény is pici magként kezdi az életét. Másrészt ez a feladat türelemre is tanított engem.

A lelki életben is pontosan így van: Isten a legerősebb és legnagyobb hitet is egészen pici szikraként adja az ember szívébe. A bennünk levő hit is pontosan így kezd el növekedni. Urunk pedig gondosan táplálja, erősíti a hitünket. Pontosán úgy táplálja és olyan módon edzi, erősíti, ahogy az a legjobb. Ahogyan a legjobban tud fejlődni, növekedni és erősödni.

III. A lelki növekedés 3. szabálya, hogy a mag akkor tud növekedésnek indulni, majd pedig sokszoros termést hozni, ha elvetik a földbe. Erről beszél Jézus, amikor a földbe vetett búzaszemről beszél. Illetve a magvető példázatának is ez az egyik üzenete.

Jn 12,24-25 ²⁴*Bizony, bizony, mondom nektek: ha a földbe vetett búzaszem nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.* ²⁵*Aki szereti az életét, elveszti; aki pedig gyűlöli az életét e világon, örök életre őrzi meg azt.*

De erről már az igehirdetés elején hallottunk.

IV. A lelki növekedés 4. szabálya, hogy amit vetünk, azt fogjuk aratni is.

Egyszerűbben fogalmazva azt jelenti, hogy minden kimondott szavunknak, tettünknek következménye van. Ahogy annak is következménye van, ha nem mondunk, vagy nem teszünk meg valamit. Ezt Pál apostol így írja a Gal 6,7-ben: *Ne tévelyegjetelek: Istent nem lehet megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is.*

De mit is jelent ez a gyakorlatban? Ha elolvassuk a Példabeszédek könyvének 13. részét, akkor ilyen mondatokat találunk:

³*Aki vigyáz a szájára, megtartja életét, aki feltátja száját, arra romlás vár.* – Ez mondás az értelmes és az ostoba beszédet állítja szembe egymással. Aki értelmesen, bölcsen, okosan tud beszélni a munkahelelyén, arra felfigyelnek. Annak kikérik legközelebb is a tanácsát. Az ilyen ember előbb vagy utóbb sikeres lesz a munkájában. De ha valaki bután beszél, ostobaságokat mond, arra nagyon hamar csak legyinteni

fognak. Sőt akár az állásába is kerülhet, ha valaki meggondolatlanul beszél. Következménye van mind az okos, mind pedig a buta beszédnek.

⁴*Vágyakozik a lusta lelke, de hiába, a szorgalmas lelke pedig bővelkedik.* – Ez is a következményekről szól. A lustaság következménye a szegénység, a hiábavaló vágyakozás. A szorgalom következménye pedig a megelégedettség és az anyagi biztonság, a tisztas élet.

De jó példák erre az igazságra a következő Igék:

Péld 22,8 *Aki álnokságot vet, bajt arat, és véget ér dühödt hatalmaskodása.*

Hós 8,7 *Ha szelet vetnek, vihart aratnak.*

Hós 10,12 *Vessetek magatoknak igazságot, akkor hűséget arathattok!*

A lelki életünkben is ezekhez hasonlóan mindennek következménye van. Ha építjük lelkünket, ha gazdagítjuk lelki életünket, akkor meglesz annak a jó következménye. Ha fontos számunkra, hogy Isten Igéjét megismerjük, hogy olvassuk a Bibliát és hitmélyítő könyveket is, és imádkozzunk, elmélkedjünk az olvasott ígén, vagy prédikáción, akkor lelkünk gazdagodni fog.

Ha azonban nem vesszük a fáradságot, hogy naponta legalább egy-egy igeszakaszt, 5-10 mondatot elolvassunk a Bibliából, akkor lelkünk szomjazni és éhezni fog. Akkor az történik, hogy idegennek fogjuk érezni a Biblia történeteit, és nem leszünk képesek megérteni azokat. És nem fejlődik ki lelkünknek az a képessége, hogy meghalljuk az Úr szelíd és halk hangját.

V. A lelki élet veteményezésének, magvetésének következő, 5. szabálya az, hogy nemcsak én vagyok az egyedüli, aki vet az én életembe. Ez igaz mind a jó, mind pedig negatív értelemben is.

Jn 4,38-39 ³⁷*Mert abban igaza van a mondásnak, hogy más a vető, és más az arató.* ³⁸*Én elküldtelek titeket, hogy azt arassátok, amiért nem ti fáradtatok: mások fáradoztak érte, ti pedig az ő munkájukba álltatok be.*

Jézusnak ezek a szavai arra utalnak, hogy egy embernek több tanítója is van az élete során. És mindegyik tanítótól más és más jó dolgokat tanulhat meg. Ehhez hasonlóan mi is tanítói vagyunk egymásnak. Más jó dolgot tudok én tanítani valakinek, mint X vagy Y.

Ugyanakkor ez igaz abban az értelemben is, hogy a lelki életünkben nemcsak jó és pozitív dolgokat tanulunk, hanem a Sátán is folyamatosan arra törekszik, hogy Isten munkáit lerombolja, hogy rossz, vagy egyenesen bűnös dolgokat tanítson meg nekünk.

A Máté ev. 13. részében Jézus elmond egy példázatot arról, hogy a gazda jó magot vetett a szántó-földjébe. Azonban az ellensége konkolyt, vagyis nagyon kártékony gyommagvakat szórt a földbe. Gyakorlatilag ezt teszi az emberrel a Sátán is: mindent elkövet, hogy tönkre tegye a lelki életünket kártékony és bűnös gondolatokkal.

VI. A lelki növekedés következő szabálya, hogy máskor van a vetés, mint az aratás. Ahogy a Préd 3-ban olvassuk: ¹*Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.* ²*Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak. Megvan az ideje az ültetésnek, és megvan az ideje az ültetvény kitépésének.* Mivel ez így van, muszáj várni. A várakozásban azonban megnő a veszély, hogy türelmetlenek vagyunk és nem tudjuk, vagy nem akarjuk kivárni az aratásra rendelt időt.

Jézus ezt is mondta a Mk 4. részben: ²⁶*Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe,* ²⁷*azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan.* ²⁸*Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászbán.* ²⁹*Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.*

Csak akkor lehet aratni, amikor a termés engedi, különben tönkre tesszük addigi munkánkat.

VII. A 7. dolog, amire fontos figyelni, hogy lelki növekedésben is nagyon könnyen meg tud jelenni a fukarság, a túlzott takarékoság. Ezért értsük meg a magvető példázatából azt is, hogy mindig többet aratunk, mint amennyit vetünk. Mk 4,8 *A többi pedig a jó földbe esett, és mikor kikelt, és szárba szökken, termést hozott: egyik a harmincszorosát, másik a hatvanszorosát, sőt némelyik a százszorosát is.*

Vagy a Jn 4,38-ban: *Én elküldtelek titeket, hogy azt arassátok, amiért nem ti fáradtatok: mások fáradoztak érte, ti pedig az ő munkájukba álltatok be.*

Isten Igéjéből ráadásul azt is megtudjuk, hogy minél többet vetünk, annál többet fogunk aratni is.

2Kor 9,6 *6Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. 7Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”. ... 10Aki pedig magot ad a magvetőnek, és eledelül kenyeret, megadja és megsokasítja vetőmagokat, és megszorítja igazságok gyümölcsét.*

Péld 11,24 *Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut.*

Ezek az Igék elsősorban az adakozásra, az adományok odaadására vonatkoznak. Arra kapunk ígéretet, hogy Isten bőségesen vissza fogja adni azokat a javakat, melyeket adományként odaadtunk.

Ugyanakkor a lelki növekedésünkre is komoly hatással van az, ha sokat fektetünk bele. Ha sok időt és figyelmet fordítunk Isten Igéjének olvasására és tanulmányozására, akkor jobban és mélyebben fogjuk azt érteni. Ha több időt tudunk fordítani imádkozásra, akkor közelebbi és elmélyültebb kapcsolatunk lesz az Úrral.

VIII. Befejezésül szeretnék visszautalni az igehirdetésem elején elmondott viccre.

A lelki növekedésnek számtalan akadálya lehet: a tavasz, a nyár, az ősz és a tél, és még megannyi minden. De amit az egyik ember akadálnak lát, azt mi megláthatjuk úgy, mint lehetőséget a fejlődésre, a növekedésre.

Persze várhatod azt, hogy legyenek jó körülmények, amikor nem kell maszkot hordani, és akkor majd elmész a templomba. Várhatod a kedvező körülményeket arra, hogy elég meleg legyen a templomban, és akkor majd elmész istentiszteletre. Szabhatsz ilyen vagy olyan feltételt arra, hogy majd ha valami teljesül, akkor olvasni fogod az Igét, a Bibliát.

De tekintheted ezt a mostani járványos-karanténos-mindent-bezárós helyzetet úgy, hogy Istentől elkészített élethelyzet arra, hogy hozzá fordulj, hogy még inkább belekapaszkodj az Igébe, az Isten ígéreteibe.

Arra biztatlak – kedves Testvérem – hogy tekintsd úgy ezt a különleges élethelyzetet, amely erőnket, egészségünket, türelmünket, szelídségünket a végletekig megpróbálja, hogy azért engedte meg Isten, hogy még jobban megerősödjünk és még több gyümölcsöt teremjünk az Ő dicsőségére! Ámen.

Áldás: A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk. Gal 6,9